

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32C/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207147
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119207147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu: V. M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, právne zastúpený: JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanej: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4 929 eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.4.2019 domáhal voči žalovanej zaplata sumy 3 929 eur z titulu náhrady účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní a sumy 5 000 eur z titulu nemajetkovej ujmy, ako aj náhrady trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že vyšetrovateľ policajného zboru vzniesol voči nemu obvinenie za prečin ublíženia na zdraví, pričom uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.9.2016, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudok Okresného súdu Prešov, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby. Žalobou si uplatnil náhradu škody z titulu náhrady účelne vynaložených trov trestného konania, v ktorom ho zastupovala obhajkyňa - advokátka, pričom trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 2 715,66 eura a vynaložené hotové výdavky predstavujú 1 213,34 eur a spočívajú v nákladoch za vypracovanie znaleckého posudku znalcom Doc. Ing. Jaroslavom Sandanusom, PhD. vo výške 1 050 eur + 100 eur, ako aj v úhrade faktúry za vypracovanie správy o počasí dňa 11.9.2014, ktorá faktúra bola uhradená Slovenskému hydrometeorologickému ústavu vo výške 63,34 eur.

Úkony právnej služby žalobca špecifikoval takto:

- 8. 4. 2015 prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 61,75 €
- 10. 4. 2015 sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 61,75 €
- 3. 6. 2015 prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 61,75 €
- 3. 6. 2015 ďalšia porada s klientom - 2/3+1/3 - 2 úkony (od 13:30 do 15:00) 61,75 €
- 4. 6. 2015 žiadosť o odročenie procesných úkonov vyšetrovateľa 61,75 €
- 11. 6. 2015 účasť na výsluchu obvineného 61,75 €
- 16. 6. 2015 účasť na výsluchu svedkyne Márie Kriškovej 61,75 €
- 16. 6. 2015 účasť na výsluchu znalca Ing. Júliusa Priputena 61,75 €

16. 6. 2015 účasť na výsluchu svedka - poškodeného Damiána Majirského 61,75 €
16. 6. 2015 účasť na výsluchu svedka Martina Struka 61,75 €
16. 6. 2015 účasť na výsluchu svedka Juliána Jurčišina 61,75 €
24. 6. 2015 ďalšia porada s klientom - 2 x 2/3 + 1/3 - 3 úkony (od 15:55 do 18:00) 102,92 €
7. 7. 2015 účasť na výsluchu obvineného 61,75 €
28. 7. 2015 ďalšia porada s klientom - 2/3+1/3 - 2 úkony (od 9:30 do 11:00) 61,75 €
20. 8. 2015 účasť na znaleckom úkone 61,75 €
27. 8. 2015 oznámenie - nesúhlas s mediáciou 61,75 €
28. 9. 2015 odpor proti trestnému rozkazu 61,75 €
2. 10. 2015 návrhy na dokazovanie 1/2 30,88 €
27. 10. 2015 obhajoba na hlavnom pojednávaní - 3 úkony (od 9:00 do 15:30) 182,25 €
16. 11. 2015 obhajoba na hlavnom pojednávaní - 2 úkony (od 9:00 do 12:53) 123,50 €
27. 11. 2015 obhajoba na hlavnom pojednávaní 1/4 - vyhlásenie rozsudku 15,44 €
21. 9. 2016 obhajoba na verejnom zasadnutí 63,58 €
12. 7. 2017 prevzatie a príprava zastúpenia v konaní o dovolaní 65,08 €
12. 7. 2017 vyjadrenie k dovolaniu 65,08 €
režijný paušál - 28x 7,41 + 7,63 + 2x 8,84 € = 232,79 €

spolu základ dane 1 868,89 €

+ 20 % DPH 373,78 €, spolu s DPH 2 242,67 €

Náhradu cestovného a straty času žalobca špecifikoval takto:

11. 6. 2015 účasť na výsluchu obvineného 44,16 €
16. 6. 2015 účasť na výsluchu svedkov a znalca 44,18 €
7. 7. 2015 účasť na výsluchu obvineného 44,18 €
20. 8. 2015 účasť na znaleckom úkone 79,63 €
27. 10. 2015 obhajoba na hlavnom pojednávaní 44,86 €
16. 11. 2015 obhajoba na hlavnom pojednávaní 44,96 €
27. 11. 2015 obhajoba na hlavnom pojednávaní 44,93 €
21. 9. 2016 obhajoba na verejnom zasadnutí 47,26 €
spolu základ dane 394,15 €

+ 20 % DPH 78,83€, spolu s DPH 472,99 €

3. Žalobca odôvodnil nárok na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch tým, že bol jeden a pol roka stíhaný za skutok, ktorý nebol trestným činom. Vznesenie obvinenia a následné podanie obžaloby a konanie na súde výrazne ovplyvnilo jeho osobný aj pracovný život. Frustráciu z uvedenej skutočnosti prenášal žalobca aj na ostatných členov rodiny, čo narušovalo vzťahy v jeho rodine a ovplyvňovalo jeho osobný život. Žalobca sa nachádzal v tom období v hlbokkej beznádeji a bezmocnosti. Zároveň sa cítil hlboko ponížený ako človek, aj ako občan z dôvodu, že voči nemu bolo vedené trestné konanie. Celý osobný život žalobcu bol v tomto období ovplyvnený a zasiahnutý jeho úsilím o dosiahnutie jeho očistenia. Vedenie trestného konania sa stalo známym v jeho okolí. Došlo tak k spochybneniu jeho čestnosti a dôveryhodnosti. Uvedená skutočnosť mala negatívny vplyv aj na výkon jeho činnosti ako konateľa spoločnosti ISPA Prešov, s.r.o., čo v konečnom dôsledku ovplyvnilo aj samotnú spoločnosť, v ktorej je jediným spoločníkom.

4. Žalobca ako dôkazy označil uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove odbor kriminálnej polície zo dňa 23.3.2015, obžalobu zo dňa 17.6.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.9.2016, faktúru č. 2152300127 zo dňa 16.10.2015 - SHMÚ, prevodný príkaz o úhrade faktúry č. 2152300127, faktúru č. 1/2015 zo dňa 8.10.2015, prevodný príkaz o zaplatení zálohy k faktúre č. 1/2015, prevodný príkaz o úhrade zálohy k faktúre č. 1/2015, prevodný príkaz o zaplatení doplatku k faktúre č. 1/2015, prevodný príkaz o úhrade doplatku faktúry č. 1/2015, faktúra č. 2/2015 zo dňa 20.11.2015, prevodný príkaz o zaplatení k faktúre č. 2/2015, prevodný príkaz o úhrade faktúry č. 2/2015, osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, prevodný príkaz o úhrade zálohy za právne služby, vyúčtovanie za právne služby 3.6.2015 - 9.7.2015 s náhradou cestovného a straty času, prevodný príkaz o úhrade za právne služby 3.6.2015 - 9.7.2015, vyúčtovanie za právne služby 9.7.2015 - 20.11.2015 s náhradou cestovného a straty času, prevodný príkaz o úhrade za právne služby 9.7.2015 - 20.11.2015, vyúčtovanie za právne služby 20.11.2015 - 29.11.2016 s náhradou cestovného a straty času, prevodný príkaz o úhrade za právne služby 20.11.2015 - 29.11.2016, vyúčtovanie za právne služby 13.4.2017 - 8.11.2018, prevodný príkaz o úhrade za právne služby 13.4.2017 - 8.11.2018, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.1.2017, list Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VI/4 Gc 10/17/1000-8 zo dňa 8.3.2017, uznesenie

Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/63/2017 zo dňa 16.5.2018, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 12.12.2018, list Generálnej prokuratúry SR sp.zn. VI/4 Gc 10/17/1000-10 zo dňa 20.12.2018.

5. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe neuznala nárok žalobcu. Poukázala na to, že štát nemôže v každom prípade automaticky zodpovedná dať za škodu, ktorá obvinenému (obžalovanému) vznikla v trestnom konaní tým, že k ukončeniu jeho trestného stíhania nedošlo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, ktorým bola uznaná jeho vina za spáchanie trestného činu. Nemožno neprihliadať na skutočnosť, že vznesenie obvinenia bolo v čase jeho vydania dôvodné a zákonné, pričom zároveň celé trestné konanie bolo vedené plne v súlade so všetkými zásadami trestného konania. Pokiaľ by mal štát zodpovedať objektívne len za výsledok trestného konania, uvedená koncepcia by rušila podstatu a zmysel vedenia celého trestného konania, v rámci ktorého sa voči obvinenému vznáša obvinenie už za situácie, kedy na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie je právom absolútnym, pretože v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok, t.j. existencia nezákonného rozhodnutia (nesprávneho úradného postupu), vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom). V posudzovanom prípade, čo sa týka požadovanej náhrady škody v časti nemajetkovej ujmy absentuje vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku postupu orgánov polície a okresnej prokuratúry Prešov a v nadväznosti na to absentuje tiež príčinná súvislosť medzi uplatňovanou nemajetkovou ujmovou a postupom a rozhodnutiami prokuratúry. Žalovaná zdôraznila, že právoplatné rozhodnutie prokurátora (uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia) nebolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť tak, ako to predpokladá § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Žalovaná poukázala na to, že pre vznesenie obvinenia je potrebná určitá vyššia miera pravdepodobnosti, že skutku napĺňajúceho znaky skutkovej podstaty trestného činu sa dopustila konkrétna osoba. Stačí ale iba určitá miera pravdepodobnosti, zákon nevyžaduje a ani nemôže vyžadovať úplnú istotu. Kým pre vznesenie obvinenia a podanie obžaloby postačuje pravdepodobnosť, že sa skutok stal, spáchal ho obvinený a skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre uznanie viny sa vyžaduje istota. Bez uskutočnenia prípravného konania by ale nebolo možné uskutočniť ani súdené konanie. V prípravnom konaní existovali dôkazy (svedecké výpovede poškodeného S. I., svedka N. N., svedka I. G., svedkyne I. Y., mandátna zmluva s I. Y., hodnotenie bezpečnostných rizík, materiál práce s bremenami, znalecké posudky z odboru zdravotníctva a z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, protokol inšpektorátu práce o úraze), ktoré tak jednotlivo, ako aj vo svojom súhrne odôvodňovali vznesenie obvinenia žalobcovi a tiež odôvodňovali podanie obžaloby a postavenie žalobcu pred súd. Trestný poriadok nie je koncipovaný tak, aby vina obvineného musela byť nepochybne preukázaná už pri vznesení obvinenia, respektíve v prípravnom konaní. V predmetnej trestnej veci zistené skutkové okolnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a na ich podklade bol dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou. Dokázanie viny obžalovaného je vždy až vecou dokazovania pred súdom na hlavnom pojednávaní vrámci kontradiktórneho trestného konania. Za nezákonné možno teda považovať len také rozhodnutie, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania a nie také rozhodnutie, ktoré bolo v čase jeho vydania zákonným rozhodnutím a až neskôr nebolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené. Vedením trestného konania voči žalobcovi bol sledovaný legitímny cieľ riadneho vedenia trestného konania. Žalovaná poukázala na to, že aj keby súd dospel k záver o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia, nie sú splnené podmienky na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a to vzhľadom na vo vyjadrení zmieňované okolnosti trestného stíhania. Žalovaná navrhla pripojiť k súdному spisu trestný spis Okresného súdu Prešov spisová značka 1T/85/2015. Žalovaná navrhla žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na 22.11.2019, ktorého sa zúčastnil žalobca, ako aj jeho právna zástupkyňa. Žalovaná svoju neúčasť ospravedlnila podaním zo dňa 18.11.2019 z dôvodu, že prokurátor poverený zastupovaním Generálnej prokuratúry, ako aj jeho zastupujúci prokurátor, nebudú prítomní v práci dňa 22.11.2019. Zároveň žalovaná súhlasila s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti a netrvala na odročení pojednávania. Pokiaľ ide o predmet sporu, v plnom rozsahu sa pridrižiava písomného vyjadrenia k žalobe.

Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, špecifikovanými v bode 4 odôvodnenia, ako aj výsluchom žalobcu, pričom zistil tento skutkový stav:

7. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, odbor kriminálnej polície uznesením zo dňa 23.3.2015 ČVS:ORP-60/1-VYS-PO-2015 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku stíhal žalobcu ako obvineného z prečinu ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 11.9.2014 v areáli bývalého poľnohospodárskeho družstva Záhradné v prevádzke spoločnosti ISPA Prešov, s.r.o. došlo k úrazu pracovníka S. I. a to pri vyberaní mramorovej dosky o hmotnosti 343 kilogramov umiestnenej vertikálne v rade ďalších dosiek v kovovom stojane takým spôsobom, že na S. I. pri uvoľňovaní poistky čeľusti gravitačných klieští umiestnených na vysokozdvížnom vozíku oddelená doska spadla a spôsobila mu tržno-zmliaždenú ranu na vnútornej ploche pravého zápästia a zlomeniny dolnej časti pravej lakťovej a vretennej kosti s posunom úlomkov kostí, ktoré zranenia si vyžiadali hospitalizáciu, operáciu a následnú objektívnu práceneschopnosť 14 až 16 týždňov, pričom V. M. C. ako štatutárny orgán a konateľ spoločnosti ISPA Prešov, s.r.o., nespĺnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 6 ods. 1 písm. i) zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, lebo neurčil písomný bezpečný pracovný postup na zabezpečenie mramorových dosiek proti ich pádu počas manipulácie s nimi.

8. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca dňa 10.4.2015 sťažnosť z dôvodu, že uvedený skutok nie je trestným činom a žalobca nie je za skutok trestne zodpovedný z dôvodu, že ho nespáchal. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov uznesením zo dňa 16.4.2015 rozhodol, že sťažnosť žalobcu zamietol z dôvodu, že je nedôvodná.

9. Dňa 23.7.2015 podal prokurátor na žalobcu obžalobu pod sp. zn. 3Pv/624/14/7707-21 pre prečin ublíženia na zdraví.

10. Okresný súd Prešov trestným rozkazom zo dňa 7.9.2015 pod sp. zn. 1T/85/2015 uznal žalobcu vinným zo spáchania uvedeného skutku a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, pričom trest odňatia slobody podmienenečne odložil a uložil žalobcovi skúšobnú dobu podmienenečného odsúdenia v trvaní 2 roky. Žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 2 307 eur S.T. I. a vo zvyšku nároku odkázal poškodeného na občianske súdne konanie. Voči uvedenému trestnému rozkazu voči všetkým jeho výrokom podal dňa 28.9.2015 žalobca odpor.

11. Okresný súd Prešov rozsudkom 1T/85/2015-316 zo dňa 27.11.2015 žalobcu oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov č. 3Pv/624/14 z dôvodu, že uvedený skutok nie je trestným činom.

12. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 6To/6/2016-343 zo dňa 21.9.2016 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora.

13. Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.9.2016 sp. zn. 6To/6/2016 podal dňa 7.4.2017 dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Tdo/63/2017 zo dňa 16.5.2018 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietol.

14. Žalobca listom zo dňa 11.1.2007 požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom si uplatnil náhradu škody v celkovej výške 8 751,59 eur (titulom náhrady účelne vynaložené trov trestného konania 3 751,59 eur a titulom nemajetkovej ujmy 5 000 eur).

15. Žalovaná listom zo dňa 8.3.2017 oznámila žalobcovi, že nárok na náhradu škody odmieta ako neodôvodnený, lebo nie je daný základ uplatňovaného nároku, ktorým by malo byť podľa obsahu žiadosti vznesenie obvinenia.

16. Listom zo dňa 12.12.2018 žalobca doplnil svoju žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody o náhradu účelne vynaložených trov dovolacieho konania vo výške 177,41 eur na celkovú

výšku škody z titulu náhrady účelne vynaložených trov trestného konania vo výške 3 929 eur a na náhradu škody z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 eur na celkovú výšku 8 929 eur.

17. Žalovaná listom zo dňa 20.12.2018 oznámila žalobcovi, že podanie z 12.12.2018 je doplnením žiadosti, ktorá už bola prerokovaná, a teda ide o opakovanú žiadosť, na ktorú neprihliada.

18. Faktúrou č. 1/2015 zo dňa 8.10.2015 fakturoval Ing. Jaroslav Sandanus sumu 1 050 eur titulom vypracovania znaleckého posudku vo veci prevrhnutie žulovej dosky dňa 11.9.2014 v prevádzke spoločnosti ISPA Prešov, s.r.o. Zo strany žalobcu bola vyplatená záloha vo výške 460 eur, pričom znalec si vyúčtoval zvyšok vo výške 590 eur, ktorú žalobca uhradil dňa 21.10.2015. Ďalšou faktúrou č. 2/2015 zo dňa 20.11.2015 Ing. Jaroslav Sandanus fakturoval žalobcovi sumu 100 eur ako znalečné vo veci prevrhnutia žulovej dosky s tým, že túto sumu žalobca uhradil dňa 21.12.2015.

19. Slovenský hydrometeorologický ústav fakturoval žalobcovi dňa 16.10.2015 faktúrou č. 2152300127 za poskytnutie klimatických údajov sumu 63,34 eur, ktorú žalobca uhradil dňa 21.10.2015.

20. Právna zástupkyňa žalobcu vyhotovila vyúčtovanie právnych služieb (odmena za poskytnutie právnych služieb + náhrada za stratu času a náhrada hotových výdavkov) zohľadňujúc uhradené preddavky klientom. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uhradil dňa 5.6.2015 na účet svojej právnej zástupkyne sumu 1 656 eur, dňa 29.7.2015 sumu 436,55 eur, dňa 30.11.2015 sumu 1 678,43 eur, dňa 02.12.2016 sumu 338,69 eura a dňa 23.11.2018 sumu 425,50 eur.

21. Žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, rovnako ani výšku trov právneho zastúpenia v trestnom konaní (odmenu za zastupovanie, hotové výdavky, stratu času).

22. Žalobca na pojednávaní uviedol, že celú situáciu vníma ako veľkú nespravodlivosť, keďže počas svojho podnikania hneď na začiatku zabezpečoval cez bezpečnostných technikov záležitosti súvisiace s prevádzkovaním živnosti. Obával sa, keď mu bolo vznesené obvinenie, že mu hrozí odňatie slobody, pretože neovláda trestný zákon a mal veľké obavy o to, ako bude ďalej žiť, či mu bude pozastavená podnikateľská činnosť, nevedel čo to bude ďalej pre neho znamenať. Nemal sa s kým o tom porozprávať, keďže manželka bola doma tehotná a nedokázal jej dať počas tehotenstva psychickú podporu, ktorú potrebovala. Až po nejakom čase, keď už bolo prvé - druhé pojednávanie, sa zdôveril sestre. Potom pochopila, prečo bol rok v strese a nedokázal reagovať normálne na určité podnety. Nemal som to s kým preberať, nedokázal som otvorene rozprávať o tomto stave. Tento stav trval odkedy sa stal úraz v septembri 2014. Žalobca nedokázal ani po narodení syna vnímať rodinné okolie. Mal veľké obavy, že zamestnanci budú reagovať na to nevhodne. Prišiel o jedného z najlepších zamestnancov a mal pocit, že na základe nejakých informácií, pravdu sa nikdy nedozvedel. Tiež mal obavy z toho, že poškodený môže ovplyvniť iných zamestnancov, že sa vo firme nedbalo o základné veci bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

23. Uvedený skutkový stav súd takto právne posúdil:

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1, 4 zákona č. 514/2003 Z.z., zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. k príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 1 -3 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

25. Predmetom sporu je nárok žalobcu na náhradu škody z titulu náhrady trov konania, ktoré žalobcovi vznikli vrámci trestného konania spočívajúce v trovách obhajoby a hotových výdavkoch vo výške 3 929 eur a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 eur.

26. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Odbor kriminálnej polície sp. zn. ORP-60/1-VYS-PO 2015 zo dňa 23.3.2015 vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Voči predmetnému uzneseniu žalobca podal sťažnosť z dôvodu, že uvedený skutok nie je trestným činom a žalobca nie je za skutok trestne zodpovedný, lebo ho nespáchal. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Dňa 23.7.2015 bola na Okresný súd Prešov podaná obžaloba na žalobcu. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 27.11.2015 sp. zn. 1T/85/2015 oslobodil žalobcu spod obžaloby z dôvodu, že v uvedený skutok nie je trestným činom. Na odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6To/6/2016 zo dňa 21.9.2016 odvolanie prokurátora zamietol. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Tdo/63/2017 zo dňa 16.5.2018 odmietol dovolanie generálneho prokurátora SR proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove. Žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila vynaložené hotové výdavky žalobcu na trestné konanie, ako ani odmenu za zastupovanie obhajcom v trestnom konaní (žalovaná nenamietala účelnosť vynaložených trov, resp. hospodárnosť a oprávnenosť jednotlivých úkonov právnej služby). Z uvedených dôvodov súd podľa § 151 ods. 1 CSP mal za to, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

28. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby, je treba hľadať nielen v ustanovení článku 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v článku 1 ods. 1 Ústavy, teda v princípoch materiálneho právneho štátu, ktorý musí niesť zodpovednosť za nezákonné konanie svojich orgánov, či za konanie, ktorým štátne orgány alebo orgány verejnej moci priamo zasahujú do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je isto povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, pokiaľ sa neskôr ukáže nielen ako nezákonný, ale tiež v prípade, keď bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Ako už Ústavný súd Českej republiky v minulosti judikoval každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, ktorého je síce do okamžiku právnej moci meritórneho rozhodnutia potrebné pozeráť ako na nevinného, avšak samotný fakt trestného konania je záťažou pre každého obvineného (nález I. ÚS 554/04, N 67/36). Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti a to tým viac, pokiaľ sa jedná a obvinenie (nepravdivé) čo je právoplatne potvrdené oslobodzujúcim rozsudkom súdu, podľa ktorého sa skutok, z ktorého bol jednotlivec obvinený a obžalovaný nestal, prípadne nebol trestným činom. V náleze sp. zn. IV. ÚS 428/05 Ústavný súd Českej republiky vychádzal z presvedčenia, že samotné trestné stíhanie je spôsobilé vyvolať dokonca vznik nemateriálnej ujmy. Tým viac je štát povinný reparovať materiálnu škodu, ktorá v súvislosti s trestným stíhaním jednotlivca vznikla. Z hľadiska vyššie uvedeného nie je možné akceptovať názor, podľa ktorého je daná zodpovednosť štátu za škodu iba v prípade zrušenia uznesenia o začatí trestného stíhania pre nezákonnosť a nie aj v prípade oslobodenia spod obžaloby. Takýto výklad je formalistickým výkladom, príliš reštriktívnym a ústavne nekonformným, keďže uprednostňuje formu vyslovenia "nezákonnosti trestného stíhania" a neberie do úvahy, že z hľadiska vyššie uvedených zásahov do osobnej a súkromnej sféry jednotlivca sú tieto formy vyslovenia "nezákonnosti trestného stíhania" celkom irelevantné.

29. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t. j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti. V preskúmvanej veci žalobca svoj nárok na náhradu škody odvodzuje z uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré neúspešne napadol sťažnosťou. Toto uznesenie považoval za nezákonné, lebo trestné stíhanie proti nemu nemalo byť vôbec vedené. Spáchanie skutku, z ktorého bol obvinený, nebol kvalifikovaný ako trestný čin. Predmetné uznesenie nebolo pre nezákonnosť zrušené. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že oslobodenie žalobcu spod obžaloby má z hľadiska ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. rovnaký význam ako jeho

zrušenie pre nezákonnosť. Je potrebné vziať do úvahy, že po oslobodení spod obžaloby neprichádza do úvahy podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia, lebo z hľadiska trestného konania je to už bezpredmetné. Vyššie uvedený výklad predstavuje už ustálenú súdnu judikatúru a súdnu prax. Skutočnosť, že nedošlo, resp. objektívne nemohlo dôjsť k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na správnosť alebo nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok celého trestného stíhania. Súd konštatuje, že v danom prípade je splnená prvá základná podmienka pre záver o zodpovednosti štátu za škodu.

30. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu škody z titulu náhrady trov konania, ktoré žalobcovi v konaní vznikli v celkovej výške 2 715,66 eura, súd konštatuje, že pre účely náhrady škody za zodpovednosť štátu treba za účelne vynaložené náklady poškodeným na zaplatení odmeny advokátovi na obhajobu považovať náklady v rozsahu tarifnej odmeny (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.4.2016 sp. zn. 6Cdo/402/2015). Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že z hľadiska rozsahu náhrady škody treba primerane použiť aj všeobecné zásady charakteristické pre právnu úpravu týkajúcu sa trov konania. Ide predovšetkým o zásadu, podľa ktorej každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne a trovy svojho zástupcu. Táto zásada sa v trestnom konaní prejavuje v tom, že obvinený znáša vlastné trovy a výdavky spojené so zvolením obhajcu, vrátane odmeny dohodnutej medzi ním a advokátom. V súvislosti s náhradou trov konania ide o zásadu, že sa priznáva len náhrada trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Z uvedeného pravidla vyplýva, že sa uhradzujú len účelne a dôvodne vynaložené náklady v konaní, a teda nie všetky náklady, ktoré účastník v konaní vynaložil; pritom záleží na účastníkovi samotnom, aké finančné prostriedky na svoju obranu v súdnom konaní vynaloží. V súvislosti s odmenou za zastupovanie advokátom platí, že aj v prípade, ak sa klient s advokátom dohodne na zmluvnej odmene, pri určení nákladov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej či právnickej osobe, sa výška odmeny advokáta určí podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene (§ 18 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). V súlade s uvedenými zásadami niet dôvodu, aby štát uhrádzal poškodenému v tomto špecifickom prípade náhradu škody všetky náklady, ktoré vynaložil v trestnom konaní na svoju obhajobu. Obsah základného práva obvineného na právnu pomoc pri obhajobe v trestnom konaní spočívajúci v možnosti zvoliť si obhajcu, nemôže byť z hľadiska rozsahu nároku na náhradu škody proti štátu neobmedzený. Bolo by popretím základných predpokladov pre náhradu škody, aby štát hradil aj náklady spojené so zastúpením, ktoré boli poškodeným vynaložené bezúčelne. Z vyúčtovania trov za právne služby vyplýva, že základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby v roku 2015 bola vo výške 61,75 eur, v roku 2016 vo výške 63,58 eur a v roku 2017 vo výške 65,08 eur. Režijný paušál v roku 2015 predstavoval 7,41 eur, v roku 2016 sumu 7,63 eur a v roku 2017 na sumu 8,84 eur. Zároveň žalobca nahradil obhajkyňu náhradu cestovného a stratu času spolu s DPH vo výške 472,99 eur. Súd poukazuje na to, že žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila rozsah a výšku uplatnených trov obhajoby, ako ani náhradu cestovného, náhradu za stratu času a náhradu za účelne vynaložené hotové výdavky spočívajúce v znalečnom vo výške 1 050 eur a 100 eur, ako ani úhradu faktúry za podanie správy o počasí vo výške 63,34 eur. Možno preto konštatovať, že žalobca preukázal vznik škody v dôsledku trestného stíhania. Rovnako je zrejma aj príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

31. Z uvedených dôvodov bolo právne dôvodné vyhovieť žalobe, pokiaľ ide o náhradu účelne vynaložených trov obhajoby vo výške spolu 3 929 eur (náhrada hotových výdavkov vo výške 1 213,34 eur, z toho znalečné 1 150 eur, informácia o počasí vo výške 63,34 eur a odmena advokáta vo výške 2 715,66 eur, z toho úkony právnej služby v trestnom konaní, režijný paušál + DPH vo výške 2 242,67 eur a náhrada cestovného a straty času vo výške 472,99eur). V konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca v priamej súvislosti s trestným konaním uhradil vyššie uvedené hotové výdavky a odmenu advokáta, pričom tieto jeho výdavky nemožno považovať za neúčelne či nehospodárne vynaložené. Zároveň súd opäť zdôrazňuje, že žalovaný nerozporoval dôvodnosť či výšku jednotlivých hotových výdavkov alebo odmeny za poskytnutú právnu pomoc.

32. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, súd pri určovaní rozsahu náhrady nemajetkovej ujmy žalobcu vzniknutej v dôsledku nezákonného rozhodnutia postupoval podľa ustanovenia § 17 ods. 1, 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd poukazuje na to, že nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, než majetkovej sféry poškodeného (nie je spojená so znížením majetkového stavu, či jeho nezvýšením, hoci bolo predpokladané), a vedľa nepriaznivých dôsledkov vyvolaných neprimeranou dĺžkou súdneho konania, resp. trestného

stíhania, môže zahŕňať aj iné negatívne dopady nesprávneho úradného postupu, či nezákonného rozhodnutia najmä do osobnostnej integrity poškodeného. Peňažná kompenzácia je v zákone označená za spôsob subsidiárneho odškodnenia, ktoré nastupuje vtedy, ak nie je možné vzniknutú nemajetkovú ujmu nahradiť inak, t. j. keď dostačujúcim prostriedkom nápravy by nebolo len obyčajné konštatovanie porušenia práva. Vo všeobecnosti pod nemajetkovou ujmu je možné s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov rozumieť psychické útrapy, poníženie alebo inú citovú ujmu, ktorú poškodená osoba utrpela v dôsledku trestného stíhania. Právo domáhať sa takejto náhrady sa priznáva každému, komu škoda alebo ujma vznikla ako dôsledok nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci alebo ako dôsledok nesprávneho úradného postupu takéhoto orgánu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce subjektívne pocity žalobcu, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti alebo do práva na súkromie, pričom tento negatívny následok ale nie je jediným právne akceptovateľným prejavom závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/30/2017 zo dňa 28.11.2017)

33. V prípadoch rozhodovania o výške nemajetkovej ujmy je podľa názoru Ústavného súdu SR (sp. zn. III. ÚS 754/2016) potrebné zohľadniť jednak povahu trestnej veci, dĺžku trestného stíhania a predovšetkým dopady trestného stíhania do osobnostnej sféry poškodenej osoby (následky v osobnostnej sfére poškodeného), ako aj okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo. Za pomoci týchto kritérií ustálená výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch musí však súčasne najmä zodpovedať všeobecne zdieľanej predstave spravodlivosti a slušnosti.

34. Súd výšku nemajetkovej ujmy súd určil po starostlivom uvážení všetkých skutočností, ktoré zistil na základe vykonaného dokazovania. Trestné stíhanie je nepochybne samo o sebe vážnym zásahom do života človeka v celom jeho spektre a má samo o sebe negatívny dopad na život človeka, čo môže objektívne privodiť ujmu na právach dotknutej osoby. Súd na základe výpovede žalobcu zistil, že v dôsledku trestného stíhania mal obavy o budúci výkon podnikateľskej činnosti, nevedel, ako sa trestné stíhanie prejaví na chode firmy, na dôveryhodnosti voči zamestnancom. Jeho negatívne emócie sa preniesli aj do súkromného života, kedy nebol schopný sa s nikým porozprávať o vzniknutej situácii. Navyše v čase trestného stíhania bola jeho manželka tehotná, pričom žalobca jej nedokázal byť oporou. Základ uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu teda súd považoval za daný. Pokiaľ ide o výšku priznanej nemajetkovej ujmy súd zohľadňoval kritéria uvedené v ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom ako dôvodné v danom prípade považoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 1000 eur, ktorá suma zohľadňuje intenzitu zásahu do práv žalobcu a zároveň nepredstavuje bezdôvodného obohatenie sa na strane žalobcu. Trestné stíhanie žalobcu trvalo od septembra 2014, pričom súdom bol oslobodený spod obžaloby rozsudkom z 27.11.2015. Prokurátor podal proti rozsudku odvolanie a odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 21.09.2016. Za toto obdobie bol žalobca v neistote, čo trvalo približne dva roky. U žalobcu trestné stíhanie prebiehalo práve, keď jeho manželka bola tehotná a v dobe narodenia dieťaťa, čo iste neprispelo k pohode v domácnosti žalobcu. Súd zároveň prihliadal na rozhodnutia súdov v obdobných právnych veciach, napr. Okresný súd Košice v rozhodnutí sp. zn. 37C/20/2018 priznal nemajetkovú ujmu vo výške 500 eur za trestné stíhanie, ktoré trvalo štyri a pol roka, Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 8Co/37/2019 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 35C/26/2018 o priznaní nemajetkovej ujmy, kde za každý rok nezákonného trestného stíhania bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 1 200 eur. Za spravodlivé a priemerané súd v danom prípade teda považoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

35. Súd nevykonal dôkaz výsluchom sestry žalobcu s poukazom na koncentračnú zásadu, keďže na vykonanie tohto dôkazu by bolo potrebné pojednávanie odročiť. Zároveň súd poukazuje na to, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli zo strany žalovanej rozporované a teda vykonanie tohto dôkazu sa javí ako nadbytočné.

36. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

37. Súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia rozhodol o povinnosti žalovanej uhradiť priznanú sumu v 30 dňovej lehote s poukazom na žiadosť žalovanej, ktorú odôvodnil potrebou technicky zabezpečiť vyznačenie právoplatnosti rozsudku, zaslaním rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti z okresnej prokuratúry na netrestný odbor generálnej prokuratúry, jeho následné predloženie na ekonomický odbor generálnej prokuratúry a vyplatenie priznanej náhrady škody.

38. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že mu nepriznal ním požadovanú sumu nemajetkovej ujmy a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).